

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 641/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. októbra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Krokošom, A. Hlinku 3, Detva, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 12 P 87/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 P 87/2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ je otcom maloletého [REDAKOVANÉ]. ...

Matka maloletého dlhodobo odmietala dobrovoľne umožniť stretávanie sa Sťažovateľa - otca maloletého s ich spoločným maloletým synom a bránila otcovi v styku s ním. ...

Z dôvodu nemožnosti dosiahnuť mimosúdne – cestou dohody s matkou – stretávanie so svojim synom, podal Sťažovateľ dňa 27. 10. 2014 na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh na úpravu styku s jeho maloletým synom pod číslom konania 12 P/87/2014. ...

Napriek aktivite Sťažovateľa, aby Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol vo veci a umožnil otcovi stretávanie so synom, Okresný súd v Žiari nad Hronom nechal od začatia konania dňom 27. 10. 2014 do vytýčenia prvého pojednávania dňom 5. 11. 2015 mlčky a nečinne plynúť čas. Táto doba, kedy bol Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci nečinný a nekonal je presne 1 rok a 9 dní. ...

Vôbec prvé pojednávanie vo veci 12 P/87/2014, ktoré sa konalo dňa 5. 11. 2015 (presne 1 rok a 9 dní po začatí konania) bolo odročené, z dôvodu zmeny petitu návrhu na styk Sťažovateľom (navrhovateľom). Sťažovateľ zmenil petit návrhu na styk na pojednávaní ústne do zápisnice tak, že žiadal syna do osobnej starostlivosti, keďže súd nekonal, a matka navyše tajne uniesla syna do zahraničia, kde s ním zotrváva dodnes. Súdu svoju zmenu návrhu doručil Sťažovateľ poštou dňa 10. 11. 2015. ...

O zmenenom návrhu Sťažovateľa rozhodol Okresný súd v Žiari nad Hronom na pojednávaní dňa 7. 4. 2016, kde návrh otca na zverenie syna do starostlivosti rozsudkom 12 P/87/2014-93 zamietol. “

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo Sťažovateľa na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nečinnosťou Okresného súdu v Žiari nad Hronom, v konaní č. 12 P/87/2014 porušené bolo.

2. Sťažovateľ nežiada priznanie žiadneho primeraného finančného zadosťučinenia. Žiadne peniaze nemôžu nahradiť vzťah otca a syna a zmierniť ujmu, ktorej sa dopustil Okresný súd v Žiari nad Hronom.

3. Okresný súd v Žiari nad Hronom je povinný uhradiť Sťažovateľovi trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu vo výške 303,16 €...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej

reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

8. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

9. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 P 87/2014.

10. Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovел (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

11. Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

12. Podstatou sťažnostných námietok sťažovateľa je namietanie prietáhov a neefektívneho postupu okresného súdu v označenom konaní, v ktorom má sťažovateľ

postavenie navrhovateľa a ktoré sa začalo doručením návrhu z 27. októbra 2014 okresnému súdu a bolo skončené vydaním rozsudku okresného súdu zo 7. apríla 2016, ktorým bol návrh sťažovateľa zamietnutý.

13. Ústavný súd po oboznámení sa s priebehom namietaného konania, tak ako bol tento opísaný sťažovateľom v jeho sťažnosti, konštatuje, že vzhľadom na celkovú dĺžku konania vo veci nie je možné ustáliť v postupe okresného súdu priet'ahy takej intenzity, ktoré by mohli zakladať možnosť porušenia sťažovateľom označeného základného práva. Ďalej ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (4. októbra 2016) okresný súd vo veci už meritórne rozhodol (rozsudkom zo 7. apríla 2016), čo objektívne vylučuje možnosť trvania sťažovateľom namietaného porušenia označeného základného práva zo strany okresného súdu.

14. Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľ za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2016